

De wagentrekhaak met snelverstelling behoort niet tot de standaarduitvoering; de houder (links) voor de trekpen wel. Die laatste is een handig attribuut. Doordat de aftakas uit het midden zit, kunt u bij een getrokken werktuig met aftakas-aansluiting in het midden naar rechts toe niet zo'n scherpe bocht maken als naar links

De aansluitingen van de beide dubbelwerkende stuurventielen zijn beveiligd op trekbelasting en voorzien van handige stofkapjes. De logica bij het slangaansluiten ontbreekt echter: de bovenste twee horen bij elkaar en de onderste twee. Een volontair of bedrijfsverzorgder die volgens de normale gedachtengang aansluit, kan het daar moeilijk mee krijgen. De cilinder schuift wel uit, maar wil vervolgens niet weer inschuiven.

Handig is dat de bedieningshendels uit zichzelf in de gekozen positie blijven staan. Met een klepje zijn de hendels in de nulstand te vergrendelen. De hef-hendel wordt dan ook in zijn bewegingsvrijheid beperkt. Met een extra scharnierpuntje kan John Deere daar wel iets aan doen.

Aftakas

Als tijdens het werk de motor wordt gesmoord, ziet de bestuurder de hendel van de aftakas in neutraal springen. Dit veiligheidsaspect is een gevolg van de constructie die John Deere toepast: inschakelen met oliedruk en uitschakelen met veerdruk. Deze constructie houdt ook in dat de souplesse bij het inschakelen nogal afhankelijk is van het motortorental.

De aftakas heeft alleen 540. Een combinatie met 1.000 is tegen meerprijs leverbaar. In deze vermogensklasse zou je aan 750 mee hebben.

Van het motorvermogen van 46 kW is bij 540 nog 40 kW over. Dat komt neer op een verlies van 13 procent. Daar kun je weinig van zeggen. Om de aftakas met de hand te kunnen draaien, moet de motor uit zijn.

De afstand van de aftakas tot aan de denkbeeldige lijn midden door de trekstangkogels bedraagt 54 cm. Dat is vrij weinig. Met uitwisselen van werktuigen kan dat problemen geven met de lengte van de koppelingsas.

Voor- en achteras

Het inschakelen van het differentieelslot gebeurt zoals bij de meeste andere merken met de hak van de rechtervoet. Uit ergonomisch oogpunt is dat verre van ideaal. Het slot valt er bij John Deere echter gemakkelijk in. Het ontgrendeld zich zodra de achterwielen weer gelijk grip hebben. Het slot

Elektrisch en verlichting

Met de elektrische installatie wijkt de 2250 op drie punten af van de concurrentie. Ten eerste heeft hij twee accu's. De capaciteit van 110 Ah — tweemaal 55 — is normaal te noemen.

Het tweede afwijkende punt is de capaciteit van de dynamo: 70 A. Dat is hoog. Dit is onder andere vanwege de uitgebreide verlichting. Het derde punt zijn de zekeringen. Deze zijn van een afwijkend en daardoor wat duurder type. Ze komen ook bij auto's voor. De bereikbaarheid is matig, ondanks de plaats ervan in het instrumentenpaneel. Het erbij behorende printplaatje is gemakkelijk te beschadigen.

Er zijn vier werkklampen: twee aan de voorzijde van de dakrand en twee aan de achterzijde. Ze worden bediend met twee tuimelschakelaars en zijn gekoppeld aan de gewone verlichting. Voor de achterste twee geldt dat minimaal staadslicht moet branden en voor de voorste twee is het dim- of grootlicht. Zo'n koppeling is niet altijd even praktisch. Een lichtsignaal — dus snel even een hendeltje aantikken — heeft de John Deere niet.

Hefinrichting

Zonder hulphefcilinders komt de

2250 aan een hefkracht van 2.620 decaNewton (= 2.670 kg). In deze vermogensklasse is dat veel. Maximaal heft de trekker nog aanzienlijk meer. Dit kun je echter maar op één punt benutten en dit is daarom voor de praktijk van minder betekenis.

De hef heeft een zweefstand (uiteraard) en een regelbare daal-snelheid. Door die laatste helemaal dicht te draaien, kunnen de hefarmen niet meer zakken.

De stabilisatie bestaat uit kettingen met schroefdraad. Verder heeft de 2250 aan de binnenzijde van de trekstangen nog geleideblokken. Voor werktuigen die midden achter de trekker moeten blijven en de standaardbreedte categorie 2 hebben, kunnen ze handig zijn. U kunt de kettingen dan achterwege laten. Voor het overige zult u er meer hinder dan gemak van ondervinden. Gelukkig zijn ze door het losdraaien van één bout te verwijderen.

Het aankoppelen van een zwaar werktuig kan zonder veel problemen verlopen door de combinatie van uitschuifbare trekstangogen en afstandsbediening op het spatbord. Die laatste is niet standaard.

De lengte van de rechter hefstang is na het openen van de achterraut vanuit de cabine instelbaar. Beide hefstangen hebben de

mogelijkheid tot verticaal pendelen. Voor werktuigen die overdwars onafhankelijk van de trekker moeten kunnen bewegen, is dat belangrijk.

De topstang heeft maar één bevestigingspunt aan de trekker. Dat is te weinig. De veerstrip die hem omhoog moet houden, is te simpel.

De hendel voor dalen en heffen laat zich probleemloos bedienen. Voor het terugvinden van een bepaalde stand heeft John Deere een mooi systeem. Het is zonder gepriegel instelbaar. Jammer is dat het hendeltje van de mengregeling moeilijk bereikbaar is weggestopt.

Hydrauliek

Voorop de krukas zit de olie-pomp. Deze bedient zowel hef, buitenwerkend circuit als stuurinrichting. Volgens John Deere heeft hij een opbrengst van 44 liter bij 170 bar. Gemeten aan de snelkoppelingen — dan heb je dus met verlies te maken — kwamen wij aan 45 liter bij 160 bar en 24 liter bij 180 bar. Voor „het Nederlandse werktuig“ is dat voldoende.

De olie wordt onttrokken aan de achterbrug en wordt zowel in de aanzuigleiding als in de retourleiding gefilterd.